

Minister Signe Riisalo vigastas tennis jalga

„Me ei saa sinna midagi parata, teinekord asjad lihtsalt juhtuvad ja meie peame oskama end vastavalt uuele olukorrale kohandada. Nii läks minul sel nädalal, mil otustasime tiimiga ühiselt sulgpalli mängida,“ räägib Kroonikale sotsiaalkaitseminister **Signe Riisalo** (54, pildil), kes on sunnitud kolm nädalat karkude abil liikuma.

Ta lisab: „Veidi sain spordirõõmu isegi nautida, kuid siis õnnetul kombel vigastasin nii parema jala sääre tervet lihaskonda kui ka kõõluseid.

Vanad targad on küll öelnud, et igas olukorras on midagi head, seega ehk pidingi omal nahal kogema, kuidas ja kas üldse saab liikumispääsuga inimese sündalvel hakkama. Pärast nädalat karkudel võin öelda, et tõelise ligipääsetavuseni, mis erinevate inimeste vajadustega arvestab, on meil veel pikk tee minna,“ sõnab Riisalo. **OHTULEHT.EE**

14 000 liri teatrihuvilist nautis meie rahvusballeri loomingu.

Eesti rahvusballeri trupp viibis 11.–15. jaanuarini Iirimaa ja Dublinis liri rahvusoperi orkestri saatel seitse „**Luikede järve**“ (pildil) etendust. Dirigeeris Kaspar Mänd. Kõik etendused olid välja müüdnud.

Rahvusoperi peadirektori Ott Maateni sõnul oli see ajalooline sündmus. „Nii masstaapset kultuurivahetust ei ole Eesti ja Iirimaa vahel eales varem toimunud. Kuna kõik etendused läksid täissaalidele ja pealtvaatajad aplodeerisid püsti seistes, siis võib uhkusega tõdeda, et praegu on Eesti visiitkaardiks Iirimaa kindlasti meie rahvusballeri,“ rõõmustas teatrijuht.

Pehki albumist ilmub lühifilm

Kolmapäeval esilinastub kinos Sõprus Orelipoisi ehk **Jaan Pehki** (pildil) mullu novembris ilmunud album „Uni“. Muusiku sõnul on värske linatöös ka talle endale väikestviisi mõistatus ning igal vaatamisel leiab ta sealt uusi tahke, vahendab kultuur.err.ee.

Lühifilmi iseloomustavaks jooneks on see, et poole tunnise linatöös jookseb terve Orelipoisi album „Uni“. „Ütleme nii, et filmi heliriba

Stanislav Moškov

on identne albumi heliribaga,“ selgitab Pehki lisab, et nad tegid koos produtsent Martin Kikasega seda albumit kolm-neli kuud ja mingil ajal hakkas neile tunduma, et see on väikestviisi filmiliku iseloomuga. „Sealt ei läinudki kaua mööda, kui Martin tegi selle ettepaneku, et Tartu Õ Studio võiks teha sellest filmi, ja nii see sündis.“

Pehki ei oska värske lühifilmi puhul läbivat teemat välja tuua. „See on ka minule mõistatus, mis see seal täpselt on,“ tõdeb ta ja lisab, et „Uni“ on üsna eklektiline iseloomuga plaat, kus on nii üht kui ka teist. **OHTULEHT.EE**

Juhataja Katrin Roht
Tel 614 4058
katrin.roht@ohtuleht.ee

Voodisse aheldatud Estonia esitantsija haruldane haigus ei ole läinud minna

ANATOLI ARHANGELSKI ABIKAASA: „Tahan nii väga, et saaksin talle kaissu pugeda, et ta hoiaks minu“

KATRIN HELEND-AAVIKU
katrin.helend-aaviku@ohtuleht.ee

„Vahel, kui mul on madalamad hetked, tahan nii väga, et ta praegu hoopis minu eest hoolitseks. Et saaksin talle kaissu pugeda, et ta hoiaks mind...“ ütleb baleriin Marika Muiste, kes on Itaalias üle aasta hoolitsenud oma abikaasa, rahvusoperi Estonia esitantsija Anatoli Arhangelski eest, keda tabas haruldane prioonhaigus. Kuigi seljataga on muresdav aasta, püsib mehe seisund muutumatu ja meeleolud käivad siiani üles-alla, sõnab Marika, et katsumused on muutunud teda tugevamaks.

Anatoli lubati Itaalias asuvast Udene haiglast välja mõõdnud aasta mais. Et Marikal polnud sel ajal Itaalias korterit ega ka elamisluba, viidi Anatoli oma õe korterisse. „Teda hooldekodusse panna ei tulnud meie jaoks kõne allagi, sest siis oleks olnud kogu see vaev mõttetu, mida oleme siiani tema jaoks teinud.“ Mehe seisund on püsitud stabiilsena. „Haigus ei ole läinud hullemaks, aga ka mitte paremaks,“ avaldab Marika.

Anatoli päevad mööduvad voodis. „Ta on nagu oma keha vang. Ta ei saa end ise liigutada ega rääkida, aga häälitseb nagu väike beebi, kes alles hakkab rääkima. Oskan neil mõminatel vahet teha ja saan aru, kui tal on mingi soov, näiteks tahab, et teda keeratakse. Niimoodi temaga koos olles ja teda tunnetades olen õppinud teda hästi tundma, kasvan koos temaga nii, nagu kasvatakse väikse beebiga.“

Kuni eelmise aasta sügiseni elas Marika Itaalias, et mehe eest hoolitseda ning nende lapsed, praegu üheksa-aastane Sofia ja varsti viieaastaseks saav Simon olid vanavanematega Eestis. Lastele oli aga emast eemalolek liiga ränk ja ka Marikale oli emotsionaalselt kurnav, kui osa perest oli Itaalias ja osa Eestis: „Kui olin Itaalias, igatsesin lapsi, ja kui olin Eestis, igatsesin abikaasat.“ Mõõdnud sügisel võttis Marika lapsed enda juurde Itaaliasse. Nendega tuli kaasa ka Anatoli tüdi, kes hoolitseb nende eest, kui Marika peab olema tööl või Anatoli juures. „Ta on mulle suureks abiks ja toeks olnud!“ on Marika abi eest tänulik.

Anatoli on igati armastusega hoitud

Marika elu näeb praegu väljast nii, et ta sõidab kogu aeg kahe linna vahet – ta ise töötab ja elab koos lastega Udine linnas, mis asub umbes 60 kilomeetri kaugusel Anatoli õe korterist, mis on praegu Anatolile koduks.

HOIA MIND: „Tunnen puudust, et ta oleks mu kõrval. Kui mul on madalamad hetked, tahan nii väga, et ta praegu hoopis minu eest hoolitseks. Et saaksin minna talle kaissu, et ta hoiaks mind...“

„Ja kui tema õel on vaja töö tõttu ära sõita, jään mina Anatoli juurde.“

Marika ei tea, kas mees tunneb teda ära või reageerib pelgalt hääletooni peale. „Kuulmine on tal küll väga erk, aga silmanägemisega on nii, et suur osa sellest on hävinenud, aga kui suur protsent ja kui selgelt ta näeb, seda täpselt ei tea.“ Kuna prioonhaigusega kaasneb suur süljeeritus, on Anatolil kodus süljeaparaat ja Marika ostis talle ka spetsiaalse massaažifunktsiooniga voodi. „Füsioteraapiat on temaga vaja iga päev teha, seda teeme ise. Laseme tal kuulata palju muusikat ja audioraamatuid, et ta oleks kogu aeg tegevuses. Me ei lase tal voodis lihtsalt lamada nagu köögivilja.“ Kuna lähedased Anatolit suure hoole ja armastusega nii palju

liigutavad ja temaga tegelevad, ei ole tal kordagi olnud lamatisi, mis muidu on voodihaigetel kerged tekkima. Kord nädalas käib abiks ka meditsiiniõde. „Paar korda on tal aga tekkinud kopsupõletik ja palavik on läinud üle 39 kraadi, nii et kriitilised seisund on tal ikkagi olnud,“ märgib Marika.

„See raske aasta on muutnud mind tugevamaks. Ma tean, et saan hakkama.“

Marika Muiste

Hoolitsust ja aega vajavad ka lapsed. Sofia läks Itaalias kooli ja praegu kulub tal kodutöödele topelt aeg, sest esmalt on va-

ja itaaliakeelsed õppetükid ära tõlkida. Oma osa nõuab ka Marika töö – ta annab Udine balletistudios balletitunde. Eelmisel aastal andis ta nädalas ühe tunni, nüüd juba neli. „Ma poleks kunagi arvanud, et ma nautin seda, sest olen alati arvanud, et ma ei taha saada balletiõpetajaks. Aga mulle meeldib see. Võib-olla sellepärast, et see on selline aeg, kus ma tegelen vaid õpilastega ja unustan kõik muu.“

Pärast balletitunde tuleb aga taas seista silmitsi tõsiasjaga, et tema abikaasa, kes oli paar aastat tagasi täies elujõus ja tantsis Estonia laval, lamab nüüd liikumatult voodis. „Siamaani käivad meelolud üles-alla. Kui olen temaga koos, võtan olukorda nii, nagu see on. Aga telefonis on ju nii palju mälestusi ja ikka tulevad seal vahel ette meeldetule-